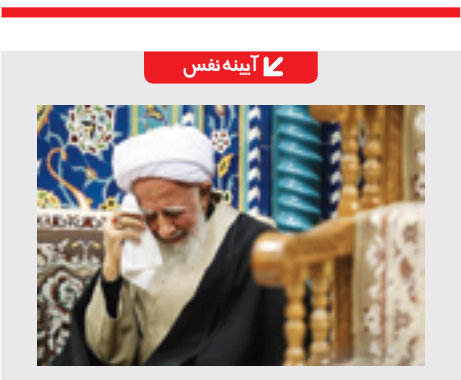

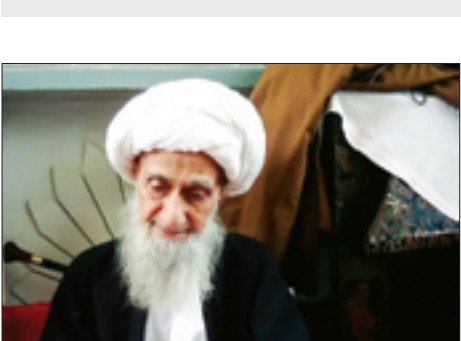
این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مذکور منعکس شود.

چرا «لا یوم کیومک یا ابا عبدالله»؟

آیت‌الله جوادی آملی:

در جریان کربلا گفته شد: «لا یوم کیومک یا ابا عبدالله.» از نظر مصیبت، شهادت و اسارت درست است؛ صحنه هیچ کدام از امه(ع) صحنه کربلا نبود، اما آن جهت دیگر قضیه این است که بیگانه برای هیچ کسی به اندازه شهادت حسین بن علی سرمایه‌گذاری نکرده‌ه در سه عصر، سرمای‌های سنگینی نهاندند. عصر اول فقهایشان، علمایشان، مفسرانشان، سیاستمدارانشان و تاریخ‌نگارانشان را تهییج کردند که هر کدام یک نظر خاصی بدهند تا از مجموع آنها این فتوا در بیاید که حسین بن علی خروج کرده و مهذور الدم است! در مقطع دوم آن است که باورش‌ان شد عبادت حسین بن علی مقبول نیست. وقتی که شب عاشورا مهلت گرفتند، آنها گفتند چرا نماز می‌خوانی؟ نماز شما که مقبول نیست! این دو در مقطع سوم باز فقها، موراخان و محدثانشان را با دادن عطایای فراوان وادار کردند که احادیث زیادی جعل کنند عاشورا روز بابر کنی است، هر چه خواستید ذخیره کنید در روز عاشورا ذخیره کنید، عاشورا روزی است که آدم به حوا هیبوط کرده، عاشورا روزی است که کشتی نوح به جدوی نشست، عاشورا روزی است که ذات اقدس اله آتش را بر ابراهیم خلیل گلستان کرده، عاشورا شده روز با برکت! اینکه می‌گوییم: «هَذَا یَوْمٌ تَبْرُكٌ بَنُو أُمِّیَّةَ» تنها برای قتل او نیست؛ سه گروه در سه عصر، با بودجه‌های سنگین کاری کردند که کربلا را لوث کنند، مع ذلک «فقد ملاء الخافقین!» منبع: کاتال تلگرامی «آیت‌الله العظمی جوادی آملی» به استناد سخنرانی معظم له مورخ ۱۰/۰۴/۱۳۸۷ (با تلخیص).

اجازه بدهید حق این جمله را ادا کنیم!

صفحه ایستناگرامی «پار تون» به نقل از مرحوم حضرت آیت‌الله میرزا احمد سیبوی(ره) به اشتراک گذاشت: در محضر میرزای بزرگ شیرازی روضه‌خوانی بود، شیخی عبارت مقل را می‌خواند، رسید به این عبارت «و دخلت زینب علیی ابن زیاد» میرزا با شنیدن این عبارت خیلی منقلب شدند، به گونه‌ای که عمامه‌شان را برداشتند و گریه شدیدی کردند. روضه‌خوان خواست ادامه بدهد، میرزا فرمودند: «شیخ! اجازه بده ما حق این جمله را ادا کنیم، بعد وارد قسمت بعدی شوید!» آنقدر آن بزرگوار منقلب شدند و گریه کردند که اجازه ندادند روضه‌خوان ادامه‌شان را بخواند. زینب کجا و مجلس نامحرام‌ان کجا؟! (جهت تستلای قلب نازنین حضرت بقیه‌الله‌الاعظم روحی و ارواح العالمین لتراب مقدمه الفداء صلواتی قرائت فرمایید)

کیستوگی مثل پیروزی بعد از شکست

زرگس بابایی توثیق کرد: کیستوگی، به هنر بند زدن ظروف شکسته با طلا میگی! وقتی بعد شکست پیروز میشی دقیقاً همین اتفاق میفته. یا وقتی به آدم دست بعد آدم اشتباه وارد زدنگیت میشه.

راز پرچم سرخ کنبدا عبدالله(ع)

کاتال «نگاشت» در اینا گفته‌ای را از دکتر علی شریعتی به نقل از کتاب حسین وارث انسان صفحه ۳۴ به اشتراک گذاشت. دکتر شریعتی بیان داشته است: در قبال عرب همواره جنگ بود، اما مکه «زمین حرام» بود و چرا ماه رجب، ذی‌القعدة، ذی‌الحجه و محرم «زمان حرام»، یعنی که در آن جنگ حرام است. دو قبیله که با هم می‌جنگیدند، تا وارد ماه حرام می‌شدند، جنگ را موقتاً تعطیل می‌کردند، اما برای آنکه اعلام کنند: «در حال جنگند و این آرامش از سازش نیست، ماه حرام رسیده است و چون بگذرد، جنگ ادامه خواهد یافت.» سنت بود که بر قبه خیمه فرامنده قبیله، پرچم سرخی برمی‌افراشتند تا دوستان، دشمنان و مردم همه بدانند که «جنگ پایان نیافته‌است.» آنها که به کربلا می‌روند، می‌بینند که جنگ با پیروزی یزید پایان گرفته و بر صحنه جنگ، آرامش مرگ سایه افکنده است، اما می‌بینید که بر قبه آرامگاه حسین، پرچم سرخی در اهتزاز است. بگذرا این «سال‌های حرام» بگذرد!

چهارشنبه ۴ مرداد ۱۴۰۲ | ۸ محرم ۱۴۴۵

کاربران

روزنامه جوان | شماره ۶۸۱۲

کاربران شبکه‌های اجتماعی از شور حسینی نوشتند که خاموش شدنی نیست

مانعمت حسین را داریم

کاربران شبکه‌های اجتماعی در توثیت‌هایی از شور و عشق خود به اباعبدالله و حضور گسترده مردم در هیئت‌های عزاداری امام حسین(ع) و یاران باوقایشان نوشتند. کاربران، تلو بیوزن‌های لندنی و محدود افرادی را که این روزها با پوشیدن لباس‌های

■ حجت‌الاسلام شیخ حسین انصاریان: گفتند در جلسات محرم شرکت نکنیدوسیه نپوشید، اما حضور مردم چند برابر شد. نور اباعبدالله با نور حق تعالی پیوند خورده و این نور را تا قیامت نمی‌توان خاموش کرد.

■ علی فرحزادی:

امسال برای اولین بار علاوه بر کشورهای دیگه دسته‌های عزاداری در ژاپن هم راه افتاده اون وقت برانداز جمهوری اسلامی با آتش زدن پرچم می‌خواد جلوی عشق امام حسین بگیره! دشمنت کشت، ولی نور تو خاموش نشد، آری آن جلوه که فانی نشود نور خداست.

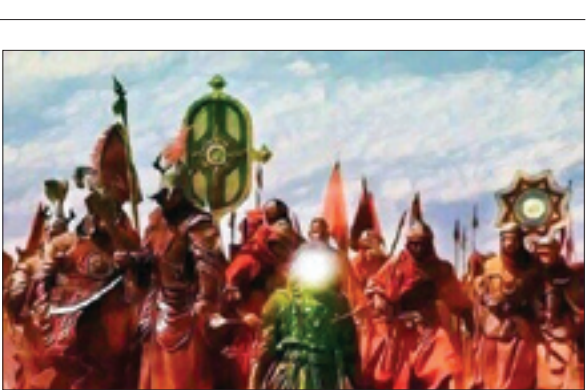
■ کیان مهزاد:

کم نبوده‌اند آنهایی که در این ۱۴۰۰ سال تلاش کردند نام حسین را خاموش کنند؛ حتی قریح امام را با خاک یکسان کردند، اما نهایت آنها بودند که سال‌سازفکنده تاریخند و باز هم نام حسین بلند و پراوازه است و هر روز

معنا و مفهوم دقیق «هَبِّهَاتٍ مِّنَ الذَّلَّةِ»

بودند و هر مصیبتی را در این راه تحمل می‌کردند، همچنان که امام سجاد(ع) حاضر شد دست و پای مبارکش به غل و زنجیر کشیده شود. امام زین‌العابدین(ع) هم مانند امام حسین(ع) می‌توانست فریاد بکشد و بگوید من اجازه نمی‌دهم غل و زنجیرم کنند و با آنان بجنگد تا سرانجام کشته شود. چنین چیزی ممکن بود. حضرت امیرالمؤمنین علی(ع) ۲۵سال سگوت کرد. کدام فرد عادی حاضر است ببیند وحشیانه به خانه‌شان بریزند و هجوم بیاورند و همسر عزیزتر از جانش را مورد اهانت قرار دهند؟ ولی امیرالمؤمنین علی(ع) که یک جوان ۳۳ساله بود به محض اینکه این صحنه دلخراش و ناراحت‌کننده

تقابل علم و جهل در امتداد تاریخ

از صفحه توثیتری منتسب به مرحوم آیت‌الله فاطمی‌نیا(ره)، در زیارت اربعین می‌خوانیم که اباعبدالله جان خود را داد تا بنندگان خدا را از نادانی نجات دهد!ای جوان! هر کجا علم دیدید، نماینده امام حسین و هر کجا جهل دیدید، نماینده یزید است و اینکه می‌گویند «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا» یعنی هر روز و هر سرزمین، روز و سرزمین تقابل علم‌وجهل است.

عزاداری اباعبدالله عبادتی بسیار بسیار بزرگ

از کاتال رسمی حضرت آیت‌الله خوشتق تهرانی(ره) در اینا: عزاداری امام حسین طبق دستور خدای متعال یکی از عبادت‌های بسیار بسیار بزرگ است که به ما رسیده است؛ چون داستان کربلا نقشه‌ای است که خود خدا کشید، منتهای توانی به امام حسین داد که ایشان توانست به بهترین وجه آن را بپایه‌اند؛ اگر آنطور پیاده نمی‌شد این اثر انداخت.

خطای بزرگ یزید!

کفال تلگرامی «کلبه‌اندیشه‌وفرهنگ» نوشت: امام(ره)، سخنرانی‌ای داشت در جمع وعظ تهران، در تاریخ ۱۷ تیر ۵۸ در این سخنرانی نکته‌ای در باره قیام حضرت سیدالشهدا(ع) مطرح می‌کند که چه‌سامنصحر بفرده باشد: «خطای یزید این بود که سیدالشهدا را کشته، این یکی از خطاهای کوچکش بود، خطای بزرگ این بود که اسلام را وارونه‌اش کرده بود و سیدالشهدا به داد اسلام رسید، سیدالشهدا اسلام را نجات داد.»(صحیفه امام، ج ۸، ص۵۲۵) امام در این سخنرانی، خیال همراهان را راحت نمی‌کند که ما هر چه کنیم، امام حسینی هستیم، بلکه برعکس هشدار و تذکر می‌دهد که مراقبت کنیم که میبادا یزیدی شویم: «صحبت در این است که با عکس ماکتب ما ددفن بشود. یعنی حالایی که ما جمهوری اسلامی پیدا کردیم و هیاهو کردیم که ما ظلم نمی‌خواهیم، ما عدالت می‌خواهیم، حالا ما که اولی هستیم به اینکه این عدالت را اجرا نکنیم، اولی هستیم به اینکه اعوجاجات را مستقیم خدای نخواست‌ه از ما عملی صادر بشود که برخلاف مجاری عدالت است، انحراف است، اگر اینطور شد، جمهوری اسلامی شکست می‌خورد. اگر این جمهوری اسلامی شکست خورد، اسلام مدفون می‌شود؛ دیگر خیال نکنید بعدها شما بتوانید دوباره یک کاری انجام بدهید. مسئولیت یک همچومسئولیتی است. مسئولیت یک‌مسئولیتی است که انبیا، اولیا و همه خونشان را دادند برای حفظ این و همه برای حفظ مشکلاتشان را دادند – چه انبیا، سابق و چه نبی اکرم – که همه تاریخش را می‌دانید، همه چیزشان را دادند برای اینکه حفظ بشود این مکتب و یک‌وقت اعوجاجی در آن پیدا نشود.»ای کاش این هشدار و تذکر امام همیشه پیش چشم باشد. برای امام نظام سیاسی جمهوری اسلامی مهم بود، اما مهم‌تر از آن حفظ آبروی اسلام بود.

کی می تواند خاموش کند این نور و اشتیاق را؟

محمدامین سلیمی در رشته توثیتی نوشت: حدود ۸۰ میلیون تومن کم داشتیم برای هیئتموسن؛ گفتم به بخشیش روز از مخاطبایی ایستناگرامم جمع کنم. از یکی از کشورهای خارجی پیام داد فقدر کم داری گفتم ۳۰ادارم جمع می‌کنم ۵۰ میلیون دیگه می‌خوام. گفت من برات

می‌زم. زد: ۵۰ تومنش روزد. اون ۳۰ میلیون رو کرده بودم هزار تا سهم. ۳۰ هزار تومن، یکی پیام داد من کلاً ۳۰ هزار تومن تو کار تمه الان میشه ۲۰هزار تومن بدم؟ گفتم اشکالی نداره برکت... ۲۰هزار تومن داد. یکی ۳۰۰ هزار تومن داد گفتم من به صفر اشتباهی زدم میشه برگردونید بقیه‌اش رو گفتم آره برگردوندم. چند ساعت بعد پیام داد حضرت من رو آدم حساب کرد من نفهمیدم. دوباره ۳۰۰ داد. حساب ادل‌دل‌های پای کار ولی متفاوت و جورواجور با کیه؟ کی میتونه حساب کنه محبت و علاقه این جماعت رو؟ کی میتونه خاموش کنه این نور و اشتیاق رو؟ چه می‌کنیم ما با این سرمایۀ عظیمی که از عاطفه و حماسه و معرفت داریم؟

رد پای امام حسین (ع) در شهرسازی

محمد مننار رئیس در کاتال تلگرامی خود نوشت: به رد پای حسین (ع) در شهرسازی ما توجه کرده‌اید؟ اینبهای همچون حسینیه، زینبیه، تکیه و... گوشه‌ای از تجلیات حسینی در شهرها و روستاهای ما هستند. اما علاوه بر این مصادیق کالبدی، کم نداریم شهرها و آبادی‌ها و سکونتگاههایی که

علاوه بر دربرداشتن این مصادیق کالبدی، حتی نام و مضمون آنها نیز بیانگر ادات ساکنان آن سکونتگاه‌ها به حسین(ع) است. حسین آبادها، عباس آبادها، قاسم‌آبادها... و همگی تجلی عشق سرشار مردم این مرز و بوم به وتر الماتور و درانه خدا هستند، اما شاید زیباترین تعبیر، مرحوم کافی است که با نگاه‌های عاشقانه، حسین آبادها را به سرانسر عالم گیتی تعمیم داد، آنجا که چنین گفت نویگید دنیا بلکه بگویند آباد، چون این حسین(ع) بود که با خوشن کل دنیا را آباد کرد. آری، اگر باور کنیم که کل ارض کربلا، آنگاه کل گیتی را حسین آباد می‌بینیم.

حرکت ابا عبدالله(ع) معلول فقط دعوت مردم کوفه نبود

کاتال «بنیاد شهید مطهری» در اینا خلاصه‌ای از بیانات استاد شهید مرتضی مطهری(ره) را به استناد کتاب حماسه حسینی، ج یک، ص ۱۳۴ – ۱۳۳ به اشتراک گذاشت. استاد شهید فرموده‌اند: یکی از اشتباهاتی که نویسنده کتاب شهید جاوید کرده است، به نظر من این است که برای

عامل دعوت مردم کوفه ارزش بیش از حد قائل شده‌است. گویی خیال کرده‌است که عامل اساسی اصلی ادر قیام امام حسین(ع)ا دعوت مردم کوفه است. در میان این عامل‌ها اتفاقاً کوچک‌ترین آنها از نظر تأثیر، عامل دعوت مردم کوفه است و الا اگر عامل اساسی این می‌بود، آن وقتی که به امام خبر رسید زمینه کوفه دیگر منتفی شد، امام می‌باست دست از آن حرف‌های دیگرش هم برمی‌داشت و می‌گفت بسیار خوب حالا که اینطور شد، پس ما بیعت می‌کنیم و دیگر دم از امر به معروف ونهی از منکر هم نمی‌زنیم. اتفاقاً قضیه برعکس است. داغ‌ترین خطبه‌های امام حسین(ع) و شورانگیزترین و پرهیجان‌ترین سخنان امام حسین(ع)، بعد از شکست کوفه است. اینکه نشان می‌دهد امام حسین(ع) تا چه اندازه روی عمل امر به معروف ونهی از منکر تکیه دارد و اوست که به این دولت و حکومت فاسد هجوم آورده‌است. از نظر این عامل، امام حسین(ع) مهاجم به حکومت فاسد وقت است، ثاثر و انقلابی است... تا امام حسین(ع) شنید که مسلم و هانی کشته شدند اول اشک از چشمانش جاری شد. حالا ببینید چه ابهای را می‌خواند: «مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهِ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا» (احزاب/۲۳) در قرآن ابهای مناسب‌تر برای چنین موقعی پیدا نمی‌کنید. بعضی از مؤمنین به پیمانگی که با خدای خوش بستند وفا کردند. از اینبهای که وفاکننده به پیمان خویش هستند، بعضی از آنها گذشتند و رفتند شهید شدند و عده دیگر هم انتظار می‌کشند تا نوبت آنها بشود. یعنی ما فقط برای کوفه نیامدیم. کوفه سقوط کرد که کرد. حرکت ما فقط معلول دعوت مردم کوفه نبوده‌است. این یکی از عوامل بود که برای ما این وظیفه اا ایجاب می‌کرد که عینالتا از مکه به طرف کوفه بیاییم. ما وظیفه بزرگ‌تر و سنگین‌تری داریم. مسلم به پیمان خود وفا کرد و کارش گذشت، پایان یافت، شهید شد؛ آن سرنوشت مسلم را هم پیدا کنیم.

تصویر منتخب

برای تایتیر عزاداری اا صفحه توثیتری کاربری بانام «ثنا بانو»

^[1] حجت‌الاسلام شیخ حسین انصاریان: گفتند در جلسات محرم شرکت نکنیدوسیه نپوشید، اما حضور مردم چند برابر شد

^[2] حجت‌الاسلام شیخ حسین انصاریان: گفتند در جلسات محرم شرکت نکنیدوسیه نپوشید، اما حضور مردم چند برابر شد

^[3] حجت‌الاسلام شیخ حسین انصاریان: گفتند در جلسات محرم شرکت نکنیدوسیه نپوشید، اما حضور مردم چند برابر شد